

LA CERTESA DE LA INCERTESA

Alfred Giner Sorolla. *Arran de mar*. Onada edicions. Benicarló, 2005.

Alfred Giner Sorolla va nèixer a Vinaròs l'any 1919, com altres importants científics, va haver d'abandonar l'estat espanyol en els difícils anys de la postguerra per a poder desenvolupar més àmpliament els seus treballs d'investigació. Va començar la seva carrera de recerca amb l'estudi d'agents tuberculostàtics (Barcelona, 1947 - 1952) i va continuar fent investigacions sobre agents citostàtics antileucèmics a l'Sloan - Kettering Cancer Center de Nova York (1954 - 1960), va continuar la seva investigació a la Cambridge University (1960 - 1962), va retornar després a l'Sloan - Kettering per dirigir el Laboratori de Desenvolupament d'Antineoplàstics (1963 -1982) i del 1983 al 1987 va ser professor de Farmacologia del College of Medicine de la University of South Florida a Tampa.

Però a més ha tingut temps de conrear la poesia amb llibres d'un gran nivell poètic com *Dol duen les flames* o *Galàxies*, i també l'assaig humanístic amb llibres com *L'ombra i els somnis*, *Els fets dels temps* o *Perplexitats. De negació i creences*. Dintre d'aquest gènere es pot enquadrar el llibre que ara ens ocupa, llibre pòstum de l'autor, ja que ens deixava per a sempre el passat mes de febrer.

Arran de mar és la transcripció de converses de l'autor amb diverses persones; historiadors, científics, pedagogs, músics, pintors, metges... sobre la manera de conjuminar els coneixements científics i les creences religioses. El llibre s'obre amb una introducció encapçalada per una cita d'Amiel, "*l'home es multiplica per la paraula*", enraonar significa fer ús de la raó, pensar, i la conversa, com a gènere literari, s'assimilaria a l'art dramàtic, la representació oral de l'encreuament dels pensaments dels interlocutors, per això l'autor subdivideix el text en actes i escenes.

L'acte primer porta per títol *De la Mediterrània als llunyans oceans*, té un caràcter marcadament didàctic, i en ell s'exposen els impactes sobre la visió del món com a conseqüència dels avenços de la ciència. L'acte segon titulat *Propostes tardorenques de l'hesitació* té com a protagonista el dubte, que juntament amb el sentiment d'admiració i la capacitat de meravellar-se davant els grans interrogants que ens ofereix l'univers i la vida, constitueix el pilar sobre el que es fonamenta la filosofia i la ciència.

Quan la raó vulnera les quimeres és el títol de l'acte tercer, que comença amb una cita de Boeci, filòsof del segle VI, que ja es preguntava sobre el perquè de l'existència del bé i del mal, i és on els contertulians despleguen un més ample ventall d'actituds al discutir sobre el enfrontament entre la raó i la religió. I es presenta un ampli debat entre els qui manifesten unes fermes creences i els qui sostenen una crítica més radical a la religió. A

l'acte quart, *Cimadals d'elucubracions*, es planteja la qüestió de la possibilitat de la pluralitat de móns habitats i les conseqüències que en derivarien dins de la doctrina judeocristiana en cas que aquest fet es demostrés. En l'acte cinquè, *Punts concloents* es pregunta sobre els grans enigmes que ens envolten i que esperen ser resolts.

Arran de mar és una mostra de la manera de ser del científic vinarossenc, persona sempre disposada a la conversa, d'una gran honestat intel·lectual i de profunda capacitat reflexiva. Com ha escrit Oriol Bohigas en el pròleg "*La cultura catalana té ara a la seva disposició un text important i sòlid en que moltes afirmacions científiques i religioses emmarcades en el nostre àmbit social, aquelles que solen ser esgrimides amb fonaments una mica febles o amb un tarannà d'apassionament agressiu, troben explicacions solvents, malgrat obrir totes les finestres civilitzades de la incertesa.*"

Josep Manuel San Abdon

(Avui. *Suplement Cultura*, 19-VII-2006)